

Izhaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekaljšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Volitve v veleposestvu dne 7. marca.

Volivec, ki je opazoval dne 7. marca vrvenje med našimi veleposestniki, vrsto po kateri so prihajali k glasovanju, in pooblastila, s katerimi so volili, je prišel do zaključka, da volilci so oddali svoje glasove tako-le:

I. Za listo združenih veleposestnikov slovenske ljudske in sgrarne stranke ali za katoliško-konservativno listo: iz tolminskega glavarstva: Jonko Leopold, Ravnikar Alojzij; iz kanalskega sodnega okraja: Ivančič Anton, Kodelja Franc, Malnič Franc, Velušček Anton, Zega Miha, župnijski beneficij kanalski; iz sodnega okraja ajdovskega: Casagrande Angel, Gruntar Franc, Poljšak Filip, Poljšak Vincenc, vipavska železnica; iz sežanskega glavarstva: Fabiani Josip, Stepančič Franc, (pooblastilo gospe Amalije Černe je pooblaščenec odnesel); iz okolice goriške: Bolko Leopold, Bolko Ana, Batič Miha, Kcfol Anton, Mrevlje Josip, Šnigoj Josip, Rubija Josip, župnijski urad renški, Rudolf grof Coronini, Karol Coronini, Alfred Coronini, Karol in Olga Coronini, Žiga grof Attems, Gini baron Tacco, Rudolf baron Teuffenbach, Beno baron Formentini, Ana grofinja Strassoldo, Klančič Anton, Fogar Alojzij, Drufovka Karolina, dr. Felks Fabris; iz Brd: Marija Persolja, brata Dilena, Henrik Perin, Karol Toroš, Leopold Toroš, Franc Toroš, Leopold in Marija Toroš, Anton Prinčič, Anton Zucchiati, Franc Zucchiati; iz Gorice: Karol vitez Doljac, uršulinski samostan Gasser Ivan, Simčič Ivan, skupaj 50 glasov;

II. Za agrarno-liberarno listo: iz glavarstva tolminskega: Casafara Ludovik, Gabršček Oskar, Lapanja Blaž, Leban Peter Pavel, Pirih Matevž, Peternel Viljem, Palisca Marija, Vrtovec Josipina, Kovačič Ignac; iz kanalskega sodnega okraja: Konjedic Andrej, Konjedic Edmund, Križnič Anton, Milovčič Josipina, Podbršček Anton; iz ajdovskega sodnega okraja: Godina Danijel, Kovač Ignacij, Mrevlje Tomaž, Čehovin

LISTEK.

Kje, kedaj in od koga se je rodil o. Ivan Svetokriški?

Spisal Josip Balič.

Prvi, ki je pisal o Ivanu svetokriškem, je bil nekdanji goriški prošt Peter Anton baron Codelli, ki je izdal v drugi polovici 18. stoletja znano knjigo z naslovom: »Gli Scrittori Friulano-Austriaci degli ultimi due secoli«. V tretji pomnoženi izdaji te knjige, ki je izšla l. 1792., citamo o našem otcu doslovnostno to-le*): »Santa Croce. Gianbatista nacque in Vippaco circa la metà del secolo passato (17.mo) della famiglia de' Leonelli. Nell'età sua giovanile si diede interamente al servizio divino; quindi compiuti appena gli studi filosofici prese l'abito di S. Francesco, e si aggregò fra i P. P. Cappuccini di questa provincia, nel qual ordine passati con felicità gli anni del suo noviziato fu destinato predicatore in lingua schiavona

*) o. c. pg. 195—94.

Florijan, Ličen Maks, Lokar Alojzij, Hmelak Franc, Pečenko Anton, Pignatari Franc; iz goriške okolice: Bizjak Janez, Koglot Franc, Culot-Luebesig Franc, Delmestri conte Egidij, Hebat Franc, Doljak Katarina, Lenassi Odo, Nanut Franc, Riccabona Angelina, Maraž Jakob, Saunig Anton, Saunig Ivan, Kocijančič Andrej, Kocijančič Franc, Cociancig Josip, Faganel Ivan, Faganel Katarina, Brumat Peter, Živic Marija, Zuccatto pl. Anton, Zuccatto pl. Peter, Pahor Amalija, Pavletič Josip, Fiegl Anton, Pahor Josip, Lokar Anton, Tomšič Ivan, Peric Ivan; iz Brd: Blažič Anton, Erzetič Peter, Šiligoj Josip, Šiligoj Ivan Miha, Obljubek Franc, Anton pl. Reja, Zottig Josip, Zottig Alojzij, Skorjanec, Musič Leopold, Musič Josip, Jančič Miha; iz Gorice: Karol Cibej, Bader dr. Ivan, Bassa Marij, Boleffio Jakob, Obizzi markiz Anton, Gironecchi pok. Ivans, Pettarin Nikolaj ter Nodus Anton; iz Kormina: Jaconcig Ivan, Benardelli dr. Gvido, Benardelli Roman, Benardelli Josip; — s Krasa: Pless Miroslav, skupaj 76 glasov.

Ako se kateremu volivcu s to razvrstitvijo godi krivica, naj se oglasi, pa jo radi popravimo.

Glasovnic, ki so nosile imena konservativne liste, bilo je 45; onih, ki so nosile imena liberalne liste pa 68; razloček je 23. Katoliški kandidati so dobili največ 50, liberalni največ 73 glasov; razloček zopet 23. — Mešanih glasovnic, ki so nosile imena deloma iz ene, deloma iz druge liste, ali tudi imena, ki niso bila v teh listah, je bilo 13.

Mešane glasovnice so oddali poleg drugih liberalni člani komisije, ki takrat, ko je bilo treba voliti, niso še vedeli, koga naj volijo, ker med 9. in 11. uro je bil še le pogovor, oziroma bila so še le pogajanja, koga naj bi volili liberalni agrarci. Liberalni člani komisije so oddali glasovnice z imeni: Kocijančič Franc, Obljubek Franc, Saunig Anton. Ti so bili kandidati agrarno-liberalne stranke do 9. ure. Vsled pogajanj bil je sprejet za kandidata kapo-agrarca dr. Franko in neodvisni Ignac Kovač, potem ko se je zavezal na liberalni program.

Med onimi, ki so se glasovanja

nelle parti che usano simil dialetto in questa provincia. Terminata la carriera del suo quaresimale scotto i felici auspici di Pietro Antonio Codelli di Fahrenfeld publicò: Sacrum promptuarium: cirque altre parti della stessa opera dedicò ad altri mecenati. Morì l'anno 1714 in Gorizia.

Iz navedenega lahko sklepamo mej drugim tole: 1.) da se je porodil o. Ivan v Vipavi; 2.) da je bil iz rodovine Leonelli-jev; 3.) da je umrl v Gorici l. 1714.

Toda o. Ivan se ni porodil v Trgu. Pregledal sem najstarejši dve krstni knjigi fare vipavske, ki se še dobe, in sicer prvo od l. 1612—1631., drugo od l. 1657—1682. Obe knjigi ste v fragmentih in zelo pomanjkljivi, vendar nam dovolj svedočita, da se Ivan tukaj ni rodil, ker o Leonelli-jevih ni notri nikoder ni duha ni sluha.

O priliki, ko sem l. 1883. v podlistku »Elinosti« (VIII. tečaj št. 91, 93, 93.) pričel nekaj slovsvenih črtic o našem patru, naredil je tedanji urednik pokojni Viktor Dolenc, glede rojstvenega kraja Ivanovega tole dobesedno opazko: »Mi moramo nekoliko več povedati o tej

zdržali, je omeniti te-le veleposestnike: Jožef Štekar iz Snežatnega, Jožef Velušček od Kobalarjev, ki je imel tudi pooblastilo gospe Amalije Černe, baronica Ema Formentini rojena Claricini, Bolko Anton, čegar pooblastilo je komisija zavrnila, Gabrijelčič Anton, ki je dobil legitimacijo še le za časa volitve, in drugi.

Za liberalno listo je glasovalo 14 Italijanov; konservativni listi so odtegnili 10 glasov. V poštenem boju bi bili zmagali kandidati združenih veleposestnikov z večino 10 glasov. V boju, kakoršen je lasten liberalcem so propadli. —

Nepostavnosti pri volitvi so bile različne in velike. Ako se te vpoštevajo, kakor bi moralo biti, se pokaže, da dr. Franko in Obljubek v veleposestvu niti nista voljena, ter da je potrebna ožja volitev med njima in med kandidatom združenih veleposestnikov, Ant. Zucchiati in Ant. Mozetičem.

Dr. Franko nima tedaj kaj izbirati in nima kaj odkladati, ampak sme priti k večjemu v ožjo volitev.

Razpis nove volitve za dan 30. t. m. je torej nezakonit, ker deželni zbor, kateremu gre soditi o veljavnosti volitev, o tem ni še govoril. Nepostavno je tudi da se ni napravil nov imenik in da ni bila dana prilika za reklamacije.

Slovenska Luška Stranka zato ne postavlja kandidata za to novo volitav, marveč protestuje proti nji kot kršenju pravic deželnega zastopa, katere treba čuvati z vsemi sredstvi.

Zopet paralela „Elinosti“.

Danes pridemo do točke »Elinostine« akcije (zaslužila bi pač drugačen izraz!) proti nov. vol. redu, točke, katera mora celo slepemu in najbolj zagrizlemu našemu nasprotniku odpreti oči, da izpregleda, da za vsem tem glušivnim krikom o zanemarjenju dolžnosti naših poslancev, o žrtvovanju narodnih koristi strankarskim obzirom, o — da boče slika popolna — pravem, pravcitem izdajstvu našega naroda za nedogledne čase, torej največjih zločinah na

plemenitej rodbini (namreč Leonelli-jevi); ona je bila naseljena v Črničah; tam je imela lepo hišo, kder je še zdaj pošta, veliko posestvo in c. kr. pošto, imela je tudi posestvo v Frati na Furlanskem. — Iz te rodbine ste bili zadnji 2 sestri, ena je bila ranjca mati sed. poštarja v Razdrtem, A. Dolenc, in znanega dež. poslanca Kranjskega, dr. H. Dolenc; druga je bila ranjca gospa Prokopova v Gorici, soprega v Gorici visoko spoštovanega zdravnika dr. Prokopa, obe ste že umrli uže pred 30, oziroma 20 leti v Gorici. — Iz tega je razvidno, da je bil Santa Croce najbrže rojen v Črničah, a težko v Ipavi, ker tam njega rodbina ni bila nikoli naseljena.

Dolencovo menenje, da se je o. Ivan porodil v Črničah so ponevedoma nadalje širili razni domači slovsveniki in zgodovinarji. Toda niti v Črničah ni bil rojen o. Ivan. Pregledal sem tudi tukaj najstarejši dve še dobro ohranjeni krstni knjigi, prvo od l. 1597—1647., drugo od l. 1647—1725., toda brez vsakega uspeha, kajti o Leonelli-jevih ni nobenega sledu. Tudi »Instanz- und Titularkalender für Görz und Gradisca

lastni krvi, da za vsem tem krikom in vikom, za vso to resno pozo zvito hlinjenih skrbi za obstanek našega naroda na Goriškem, za vsem tem obupno kazanim zavijanjem oči, za vsem tem hinavskim vzdihovanjem o narodni katastrfi ne tiči drugega nego nepošteno, neomikano, brezvestno, nizkotno prizadevanje: odvracati ljudstvo, od naše stranke ter ga pehati v naročje banke-rotnega goriškega liberalizma. Da bi se ta grda, lahkoverno ljudstvo slepilna igra po zasluženi ožigosala, bi trebalo poseči v orožarno, kjer se nahajo cepci in pasji biči. Če tudi nas ogorčenost nad tako nezaslišano zlobo in pristno židovsko revolver-žurnalistiko oprošča vsakega obzira na dostojnost proti takemu nasprotniku, vendar se hočemo zaradi našega čitateljsva držati v mejah dostojnosti tudi proti temu nasprotniku.

Naši čitatelji se gotovo še spominjajo, da smo lani ob priliki odbijanja prvega naskoka tržaške »Elinosti« na našo stranko potom vol. reforme konstatirali, da je bilo med vsemi Slovenci na Goriškem brez razlike strank do naj-novejšega boja zarad vol. reformi od nekdanj razširjeno mnenje, da je d n a pot, po kateri moremo Slovenci iz lastne moči dospeti do večine v dež. zbornici, pelje preko kupčijske zbornice. Resničnost tega mnenja dokazuje najbolje dejstvo, da je za časa volitev v kupčijsko zbornico uprizarjala tudi živahna agitacija od obeh strank za udeležbo od slovenske strani. Ta agitacija je bila pokazala že pri zadnjih volitvah nepričakovan uspeh, da ni Gabršček, ta tajni zaveznik »Elinosti«, vsega »zapackal«. Faktum je torej, da je bila notri do vol. reforme tudi nam nasprotna liberalna stranka trdno prepričana, da le mandata kupčijske zbornice moremo Slovenci Lahom izviti, drugod pa nikjer. Da bi bila mandata v našem mestu Slovencem kedaj — tudi iz vladno pomočjo — dosegljiva, o tem ni na Goriškem, ne v Trstu do lani niti kedo sanjal. Le ona »učena glava« zunaj zbornice, ki je izdala »ukaz« na goriške in tržaške liberalce, naj se izkoristi vol.

auf das Jahr 1799«, v katerem se navajajo takratni poštni uslužbenci na Goriškem, ne ve nič o kakem poštarju Leonelli-ju v Črničah, pač pa imenuje kot tacega str. 64 Ludovika pl. Petrogallija. Šele l. 1814. se omenja v črniških matrikah nek »Flaminijus filius Josephi Leonelli«, ki je umrl l. 1831. in je bil bržkone oče po Dolencu omenjenih dveh sester, zajedno pa menda zadnji možki potomec te rodbine.

Kje se je torej rodil o. Ivan?

Po mojem dosedanem preiskovanju, sodim, da skoro gotovo v Križu vipavskem. Križ pa je bil takrat integralen del fare vipavske, kar je Codelli-ju morda dalo povod, da je postavil Vipavo kot Ivanov rojstni kraj. Prvotno se je namreč krščevalo le pri materi fari. Toda, ko se je rodil naš Ivan, sredi sedemnajstega stoletja, so imeli tudi že pri večjih podružnicah, in dosledno tudi v Križu, kjer se je bila že l. 1573. ustanovila kaplanija, svoj krstni kamen in zajedno tudi svoje posebne matrike.

(Dalje pride.)

reforma zoper našo stranko, je „iztuh-tala“ tudi ta orjaški „problem“. Mi smo že takoj lani stopili tej budalosti na-sproti z vso odločnostjo in pojasnili na opisovalni način: 1. da je tista „učena glava“ največji zlobnež ali največji tep-pec, ki smatra naše ljudstvo za ljudstvo tepcev; 2. da so vsi tisti, ki so temu verjeli, ali se delali, da verujejo, pravi politični otročaji, ki ne znajo, ali se de-lajo, da ne znajo misliti s svojo glavo. Rekli smo pri tej priliki, da gorje nam Slovence na Goriškem, ako bodemo morali čakati večine v deželni zbornici, dokler ne dobimo večine v goriškem me-stu. Ako je bila takrat v tržaški „E-dinosti“ le trohica politične poštenosti, bi bila morala proti nam z dokazi na dan, da ni res, kar mi trdimo, da je temveč res, kar ona trdi, namreč, da je čas blizu, ko dobimo v roke večino v Gorici in z njo doseganje nje laško zastopstvo v dež. zbornici, da pa sta mandata kup-čijske zbornice za Slovence tako visoko obešena, da ju ne dosežemo še deset-letja in desetletja. In kaj je naredila „E-dinost“? Neresnico je vrgla v svet, potem se pa potuhnila in molčala, kakor kukavica, ki izleče jajce v ptuje gnezdo, potem pa odleti. Na naše pozivljanje, naj dokaže svoje trditve, se je prav visoko zravnila in iz imenitne visokosti prav nizko na nas pogledala in milostljivo odgovorila: „Nimamo časa, ne prostora“. Tako ravna (z oproščenjem) visoko-rodni lažnjivci.

A zdaj, ko jo je „Slovenec“ pod-rezal zaradi vol. reforme istrske, zdaj je naša časa in prostora, a Bog varuj za dokaz, ampak za golo pogrevanje starih neresnic. Tako zahteva seveda liberalna prosveta! Pa oglejmo si dotično mesto! „E-dinost“ pogreva: „Novi volilni red za Goriško ni prinesel za Slovence nikakega poboljšanja, marveč poslabšanje za nji-hovo bodočnost. Ko goriški Slovenci do-sežejo svoj veliki cilj, ki ga morajo imeti pred očmi, ko preide namreč mesto Go-rica v njihove roke, kar se mora zgodi-ti, ker celo Furlani sami priznavajo, da Gorica pripada slovenskemu delu dežele tedaj jim odpade velika pridobitev, ki bi jim bila gotova, da se ni dr. Gregorčič zapel v Pajerjeve mreže in privolil, da se mesto goriško priklopi za deželno-zborske volitve furlanskim mestecem. Zastopstvo, ki bi je Gorica morala imeti v deželnem zboru, bi z mestom vred prišlo v slovenske roke. Ta pridobitev je izgubljena za nedogledne čase, ker je dr. Gregorčič ob sklepanju volilne reforme radi svoje in svoje stranke pozicije žrt-voval interes naroda“.

Ljudje božji, tu imate šmenta! Če kdo ne ve, kako pišejo čifutski revolver-žurnalisti, tu ga ima v najpristnejši obliki. Celo poslopje vam nazida, v zračno višino nedogledne bodočnosti se vam vzpenja, s proroškim duhom vam na-

Romanje na Vitovsko Goro.

Pot mojega življenja. — Štefan Levkós.

(Dalje.)

Iz visoke gore je kipel strm grič in na njem bela cerkev, žareča v mladem jutru kakor čudo božje.

In tako blizu se mi je zdela: samo roko bi stegnil in bi se je lahko do-taknil. —

Sam sebi nisem prav verjel, zakaj tista dolina je bila tisti čas vsa polna čudnih stvari; — čudni kraj, čudne cerkve čudni ljudje, vse čudno.

Sam sebi nisem prav verjel, da bi bilo to tisto čudo božje. In ozrl sem se in zapazil, da so se čez noč pomaknili daleč na obzorje vsi tisti griči, ki sem čez nje zrl v neskončno daljavo proti Vitovski Gori.

Kakor v skoku je bila premerjena vsa neskončna razdalja. Daleč za hrbtom brda, ki sem toliko časa hrepeneč zrl čez nje. Zdelo se je človeku, da je minil kratkočasen popoldne, da je švignilo mimo okna par dreves, — dvoje zaspanih hiš, — samotna, zamišljena vas. — — —

znanja grožne posledice, katerih pa ni-kdar ne bo, ker ne morejo biti, ker slone na neresnici, ker so postavljene na premiso, katera tudi ne ekzistuje. In kako imenujete vi ljudje božji človeka, ki vas hoče uveriti, da je nekaj, česar v resnici ni? Vidite, tako ime pristoja „dični“ „E-dinosti“. Revolveržurnalista le pozivljajte, naj dokaže svoj izmislek! Za noben denar! Pride pa tudi njegovemu nepoštenemu namenu ugodna prilika, da se oglasi, a ne z dokazi, ampak s pono-vitvijo prve neresnice. — Tako tudi „E-dinost“.

Gorica preide v slovenske roke — tako vsklika „E-dinost“ in hčesa nemisle-čemu čitalcu sugerirati mnenje: za par let. A to seveda zamolči. Oglejmo si mi teh „par let“! Zfaj je približno trikrat toliko Lahov v Gorici kakor Slovencev. Najbrže pretirajemo, če rečemo, da smo se mestni Slovenci v minolih 30 letih pomnožili za 3000 duš. Premisliti je treba, da imamo v tej dobi zabeležiti tako viden pomnožek, ker smo v tej dobi pri-čeli s slovenskimi šolami, ki so nam marsikatero družino odkrile za sloven-sko, katero smo prej imeli za laško. O-lslej naprej ne bo najbrže naš pomnožek tako rasel. Pa recimo, da bo, potem bomo rabili, da dosežemo Laho, najmanj petkrat 30 let, to je 150 let, in to, če bi se Lahi nič ne množili in če bi ne bilo tudi Nemcev, ki se bodo tudi mno-žili. Denimo, da se bo poslovenjenje Go-ricice mnogo mnogo hitreje vršilo, nego mi računimo, smemo pa s polno sigurnostjo trditi, da se v tem stoletju prav gotovo ne zvrši. Torej nič manj nego sto let naj čakamo, da pridemo po zastop-stvu goriškega mesta v dež. zbornici do večine! Lepa hvala, draga „E-dinost“! In lani že je rohnela („E-dinost“) na naše poslance: Vi ste izdali narod, ker ste prepustili Lahom večino. — Vprašamo ali ni to komedija vsega kome-dijaštva?!

Ta pridobitev (zastopstva goriškega mesta) je izgubljena za nedogledne čase, vzklika „E-dinost“. Kaj ne, kako daleč vidi ta „E-dinost“, da vzdihuje že zdaj po izgubi pridobitve prihodnjega „sto-letja! Interesantno je nje naglaševanje, da je ta pridobitev izgubljena „za ne-dogledne čase“. Ona hoče s tem našemu ljudstvu sugerirati prepričanje, da ostane v veljavi ta novi vol. red tako dolgo, dolgo časa, da ni mogoče dogledati njegovega konca. S tem je se-veda hotela naše ljudstvo le še bolj na-hujskati. A čujmo, kako sodi o trajnosti vol. reforme istrske; ona piše: „Za se-danjo privilegirano volilno pravico (no-vega vol. reda istrskega) ne bi dovolila nikaka banka niti najmanjše hipoteke, ker ve, da je ta posest prekerna, kajti splošna volilna pravica mora najti svojo pot tudi v deželne zbornice prej ali slej. In tedaj pride čas popolne revindikacije na-

In poiskal sem mater in jo prijel za roko, peljal sem jo k oknu, vspel se na prste, ji pokazal pod goro in jo vprašal:

„Ali je to tisto?“

„To je!“

„In vsi ti griči in vsa tista brda daleč za nami?“

„Vse tam daleč na obzorju.“

„Kar čez noč?“

Nasmehnila se je in mi odgovorila:

„Zli se ti tako.“

„Morda pa se mi tudi to samo do-zdeva, da je tisto čudo božje tako blizu, da je pot tja gori tako kratka?“

Ona se je zopet nasmehnila, jaz pa tisti čas nisem umel njenega nasmeha; in prav nič se mu nisem začudil in tudi prestrašil se ga nisem, ker ga nisem umel in ker je bila skrita v njem sama materinska skrb in ljubezen.

A danes umem tisti smehljaj; — pol življenja sem romal po dolini pod Vitovsko Goro in prišel sem šele do vznožja, ta čas pa mi je prešla vsa otroška naivnost. In zato ni več v srcu tiste prve sladkosti, zato se je čisto pre-drugačilo in spremenilo tisto prvo hre-penenje. — — —

šega prava do te dežele (istrske)“. — Tu jo imate, zvito lisico, ki drugim tako resno pridiguje poštenost o politiki! Z goriško vol. reformo, s katero bi hotela politično ubiti poslance naše stranke, straši ljudstvo, čaš, da bo imela nedo-gledno dolgo veljavo; z istrsko vol. re-formo, s katero bi hotela proslaviti po-slance svoje stranke, pa tolaži ljudstvo čaš, saj ne bo trajala dolgo, le do uve-vedenja splošne vol. pravice v dež. zbornice. Kakor da bi ne bil med temi tudi naš dež. zbor, in kakor da takrat dobodejo le istrski Slovani v zbornici večino, go-riški Slovenci, pa ne, in sicer zato ne, ker so glasovali za novi goriški vol. red naši poslanci, ki so pri „E-dinosti“ grozno slabo zapisani. Či ta „E-dinost“, ta zna izvrstno „farbati“ goriške Slovence!

Dopisi.

Iz Ročinja. — Važnost minolih volitev je celo najbolj zapuščene vasice spravila iz navadnega tira. Oobito pri nas, ki ni baš kraj svetovnega pomena, a vendar razupit po zagrizenosti libe-ralcev, se še danes čeravno boče kmalu štirinajst dni po končanih volitvah niso povsem pomirili duhovi. Zmaga g. posl. Berbuča dne 11. t. m. našim liberalcem kar ne gre v glavo. Da je propadel njih kandidat Obljubek, na katerega zmago so računili z vso gotovostjo, to jih je po-polnoma potrl. Sicer pa ni to nikako čudo, če pregledamo vse njih v to na-perenje mahinacije. Če bi zapisovali vse posamezne slučaje agitacije v svrhu te volitve, bi bilo preobširno. Omejimo še zategadelj le na zadnji dan ožji volitve.

Na vse zgodaj v jutro omenjenega dne valila se je po vasi tolpa agentov na čelu ji seveda v ženskih krogih „to-liko“ čislani „Moro“ raznašajoč med vo-lilce pamflete, le take in vse polno ta-kih lib. cunj, čitaje tudi glasno iz njih izmišljene „Sočine“ lastnosti, ki se na-našajo, na g. posl. Berbuča. Vsakemu po-samičnemu je bil ukazom tuk. lib. kolo-vodij iz „cikorjeve“ žganjarne, katera se je za ta čas spremenila v pravcato agi-tacijsko pisarno, odmerjen svoj delokrog. Pa ne le agentje, marveč tudi sam libe-ralni komandant, ta večni županski kan-didat, tekal je okrog iskaje volilcev po najskrivnejših in najoddaljenejših kotih. Ni pa znano se je li trudil na migljaj od zgoraj, ali iz lastne inicijative. Naj-brže je pričakoval kake pohvale, izred-nega odlikovanja.

Dočim je ta, liberalcev v principu, zavzema kramar „Cikorja“ vse bolj prak-tično stališče. Nekdaj klerikalec, agrarec in kaj vem še, obrača plašč kakor veter piše, imajoč pred očmi vedno le svojo korist. Mož je v resnici „študiran“! V ljudskih šolah ga ni bilo smatrati le naj-marljivejšim, temveč dosegel je tudi v višjih šolah na Pašnem in frazeologije in zabiologije izvrstnih vspehov, katere je vporabljal povodom volitve z njemu lastno pikantnostjo. Če teče le „šnops“, za drugo mu je deveta briga. Ravno s tem pa je izvalil mnogo volilcev na li-manice. A da bomo imeli v doglednem času nebroj strank in strančic, zato nam bo že skrbel ta mož s sodelovanjem faliranega študenta „vleučenege škar-toca“, kojemu gleda že mizerija iz rokava.

Ne smemo pozabiti našega g. nad-učitelja, patentiranega širitelja liberalnih idej. Deluje sicer skrivno, toda tem in-tenzivneje. Vslužben v obč. tajništvo, v raznih odborih in prejšnje čase opravljal celo lastnoročno posle mlekarja, dasi je bilo za to dosti sposobnih in zaslužka potrebnih, podvrgel si je vse celo g. žu-pana svojemu vplivu. Naša ukaželjna deca pa prihaja iz šole, vsled raztreseno-sti učitelja, kakoršna je šla tjakaj s spričevali polnimi četvork in petic. — Skrajni čas bi bil, da stopimo mi občinarji na noge! Tudi z žganjem so delo-vali naši liberalci. Na dan volitve je prišel neki volivec iz Doblarja v go-stilno g. Kamenščeka, ki je prašal volivca, če ima glasovnico. Ko je volivec na

zahteval pokazal glasovnico, jo je g. Kamenšček potrdil ter prašal volivca: „Boš piv en budelč?“ Volivec: „Ja, ma ta boljše!“ Plačati mu ga pa ni bilo treba. Tako so delali liberalci z žganjem tudi pri drugih prašamo, če je to dovo-ljeno, če ni, naj govori pravica!

Iz Št. Frjanske županije. Volitve so končane. Slov. Ljud. Stranka je ostala pri nas v častni večini, dasi so nasprot-niki storili vse, da bi naše vrste zmanj-šali, povečali pa svoje. Vžs imeniki so bili silno pomanjkljivi za našo stranko, mnoge volilcev izpuščenih, nekateri slabo upisani, da jim ni pripustila volilna ko-misija, ki je bila razen enega uda vsa agrarna, oddati glasovnic itd. Sploh bile vse mreže nastavljenе. Najbolj vneti pristaši zmešane: agrarno-liberalne-so-cialistične stranke pa so bili nedvomno g. nadučitelj Čopi iz Čerovega, g. pod-župan Cotič in g. župan Klanjšček. Prvi je namreč žrtvoval dva dopoldneva šol-ski nauk raje, nego bi bil zamudil lepo priliko pokazati svojo liberalno lice. Ne vemo, če sta Križnič in Štrekelj toliko vredna!

Drugi je bil kot predsednik volilne komisije v takem ognju, da se ves čas volitve ni utegnil niti usesti. Poleg tega so ga volitve tako razvnele, da je ves čas mahal z rokama okoli sebe, zdaj na-prej, zdaj nazaj, zdaj na desno, zdaj na levo. Prav smešno je bilo opazovati tega gospoda, ko je te komedije uganjal.

Sicer trdijo hudobni jeziki, da to niso bile samo komedije, ampak vse kaj drugega in to timbolj, ker je imel g. Co-tič poleg sebe še druge pomagače: ne-kega bivšega orožnika in nekega bivšega redarja, ki sta oba vneta agrarca.

Tretji je imel pa še največjo smolo pri vsej vnemi za agrarno stvar. G. žu-pan Klanjšček je najbrž mislil, da pride tudi on v dež. zbor, na zadnje pa taka smola. Noč in dan je dirjal okoli, imel shode, slepil ljudi, kolikor je vedel in znal in še v volilnem posloplju agitiral, a vse ni nič pomagalo, ostala je njegova agrarna stranka v manjšini, a on revež je dobil en sam glas! torej pri nas eno-glasno izvoljen! To seveda ni lepo o naših agrarcih, da dajejo prednost Gor-janom in Kraševcem pred domačini. Saj toliko kot Štrekelj in Križnič zna gotovo tudi župan Klanjšček in on je tudi pravi kmet, kar se je vendar na vseh agrarnih shodih toliko povdarjalo, da naj namreč voli kmet kmeta.

O glasu pa, ki ga je dobil g. župan, se sodi pri nas različno; nekateri pra-vijo, da mu ga je dal njegov hlapec in agitator, druge trde, da se je sam vodil, tretji zopet menijo, da se je kdo samo pošalil, kar pa ni mogoče, ker g. župan uživa pri nas splošno spoštovanje. V Če-rovem na shodu so mu hoteli celo, ka-kor pravijo, podariti spominek na nje-govo agitatorično delovanje, da se niso drugi temu upali.

Nehvaležnost je plačilo sveta! G. župan K. se toliko trudi za občino, se ve, vse brezplačno ali pa 1: za prav majhno odškodnino, kakor se razvidi iz obč. računov, plačo je sebi in svojemu tajniku znižal, in sploh so se obč. doklade pod njim zelo zmanjšale, pa tako klju-bovanje od Št. Ferjancev, to res ni lepo. In na vse zadnje ga morda celo za žu-pana ne bodo več volili, kar bi bila za Št. Ferjan grozna nesreča, ker takega moža se težko dobi. Če bomo živi, videli bomo tudi to komedije.

Iz Rodika. Zvedel sem, da je pri-nesla „Soča“ nek dopis od tod. Nisem ga še čital, a mislim, da mi bo kak so-mišljenik poslal to krparijo, s katero so si tuk. liberalci razbijali glavo skoro cel mesec. Ako se kaj zaletava v mene, da jim dam zasluženi odgovor v lastni nji-hovi „cajtengi“. Pravzaprav sem priča-koval precej po volitvah, da bodo tu-kajšnje se špiritom razsvetljene liberalne butice kaj stuhale čez nas preklicane „klerikalce“, ker so obljubili g. županu v dan volitve po svojem vodji in govorni-ku „Košanču“, da bodo o njem pisali celo leto. Toda zlagali so se, kakor sploh

delajo liberalci, ki niso še nikdar in nikjer izpolnili, kar so obljubili. In če so sedaj kaj skovali, (pri skupni liberalni konferenci v šolskem poslopju je bil tudi kovač „moro“), je to gotovo zopet liberalna resnica, ali po domače laž, in velja o liberalcih samih. Bob, ki ga liberalci mečejo ob steno, pada nazaj na nje. Kajti ko bi bili liberalci vedeli o nas le kaj malega, bi bili gotovo napravili iz tega slona in raztrobili po vsem svetu. Tako pa so jih morali s kislim obrazom požreti brez števila v „Gorici“ in „Zarji“ in niso mogli in ne morejo pri najboljši volji v svojo največjo jezo popraviti ali ovreči niti enega stavka. In še bodo imeli priložnost brati v časnikih v svojih slavni liberalnih delih, kajti jaz mislim, da se hočejo s svojimi liberalnimi čini ali po domače lumparijami skazati in proslaviti pred svetom, in mi torej moramo biti hvaležni, da širim njih lib. slavo.

Da je morala „Soča“, ki mora biti zdaj v spomladu jako umazana, prinesiti res nekaj fletnega, potrdila je naša „učiteljica“ s svojim lokavo veselim obrazom (Učiteljica menda zato, ker uči „Košanca“ in pobaline, kako naj zmerjajo pred farovžem.) Ta „gospa“ se mi je že smilila. Vedno so časniki poročali le o slavi liberalcev, in niti črhnilo niso o Rodiških „klerikalcih“, katerim ona privoščila vse dobro. To je hudo bolelo njeno veliko, rahločutno srce. Od žalosti nad tem je prejkotala cele dni in niti se ni prikazala zunaj. Danes pa je obrisala debele solze iz zopet gleda veselo v svet ker so dobili njeni ljubi „klerikalci“ v „Soči“ zadoščenje. Sicer še nekaj jo v srcu žalosti, namreč da je bil ubit in od njenega lastnega očeta zasmehu izpostavljen tisti črni klerikalni vran, ki je bil baje namenjen ravno k njej, povečati njeno zakonsko srečo, sedaj pa leži mrtev, in mrtev vran ne more prinesiti v hišo veselja. Pa kaj, le da so „kleri-

kalci“ v „Soči“ oprani in obdelani, to veselje stori pozabiti vse gonje.

Ko že govorim o strtem črnem vranu s katerim so Rodiški liberalci proslavili svojo zmago, moram omeniti, da nisem bil do sedaj na čistem, koga prav zaprav ta črni vran pomeni. Na prvi mah sem mislil, da pomeni „klerikalce“. Toda motil sem se. Sedaj sem se prepričal, da pomeni liberalce. Kadar grem jaz ali kak „klerikalec“ po vasi, sliši se od vseh strani kra, kra, torej vranov glas. Tisti, ki ta glas rigajo iz sebe, so sami pristni liberalci. Kako se človek včasih moti! Potem takem so Rodiški liberalci slavili svoj lastni pogreb? Upam, da so, ker menda vendar niso ljudje še tako zabiti, da bi jim še kaj verjeli, ko so popolnoma zapustili cerkev in Boga. Če niso znati Boga, kako bodo ljudem?

Obljubljeno nam je bilo, da nam bo poslal lib. Strekelj seno. Toda bojim se, da bodo naša goveda prej poginila, kakor bo liberalce izpolnil obljubo, saj drugače bi ne bil liberalce, ko ne bi lagal. Tudi g. Medved iz Gorice ni se prišel vzeti nam mero na obleko, ki so nam jo liberalci obljubili pred volitvijo. Praviliso, da bo obleka zastoj, a meni se zdi, da bomo mi čakali na njo zastoj. Teh 4000 for., ki so nam jih obljubili, so baje že na pošti. Kadar jih dobimo, Vam bom že sporočil. Najbolj nas veseli, da si bomo razdelili, kakor so liberalci obljubili pred volitvami, cerkveno premoženje in je precej zapili v Helerovi šnopsariji. Ta dan bo za nas najslavesnejši praznik, katerega Coro, Heler, Ščipla itd. komaj čakajo. Potem bomo zaprli cerkev, duhovna zapodili in bomo prosti.

Medana. — Kakor se zdaj čita po časnikih, se vidi, da tudi za kolona se zdaj gleda, kake so njegove težnje. Bilo je pisano v „Gorici“ in „Prim. Listu“, da pride po prizadevanju krščanskih poslancev na Goriško neki posebni nadzornik pogledat, kaj je s kolonstvom. Mi

koloni smo iz srca hvaležni za to. Kadar nadzornik pride, moral bi s koloni govoriti, ne samo z gospodarji. Najboljše bi bilo, da bi iz vsake vasi, oziroma občine prišlo na lice mesta 5—6 mož kolonov in bi mu povedali tudi oni, kako da je, kaj žele posebno glede slabih pogojev, ki jih imajo koloni z gospodarji. Koloni se tem potom našim poslancem priporočamo, da kakor smo mi bili ob volitvah zvesti in srčni bedisi ob državnoborskih ali pri deželnozbornskih volitvah, da bodo tudi oni nam stem in z vsem, kar je v njih moči pomagali in nas podpirali, v tem, kar nam gre po pravici, krivice nočemo delati nobenemu.

Krščanski koloni.

Novice.

Imeli smo torej vendar le mi prav! — Naši čitatelji se gotovo še spominjajo, da smo prišli lani z „Elinostjo“ v navskrižje glede lanske tržaške volilne reforme predlagane od laške strani. Ona je hotela po vsej sili uveriti javno mnenje, da ne bode vlada predlagala one vol. reforme v potrjenje zaradi viharne opozicije tržaških slov. poslancev; mi pa smo trdili, da vlada res ne predloži v sankcijo one pol. reforme, a ne zaradi opozicije slovenske, ampak ker reforma ne odgovarja nje principom in namenom. In glejte, v današnji svoji številki je pričapljala „Elinost“ za „nami, ona piše: „Mi trdimo, da so bili oni trije načrti (torej tudi lanski), ki jih je napravila gospodovalna stranka (tržaška), tako monstrozni, da bi jih ne mogla nobena vlada predložiti v sankcijo“. — Da, da, te šmentane volilne reforme (gor. trž. in istr.) so napravile ubogi „Elinosti“ marsikatero blamažo!

Gabršček je zopet napadel „Krojaško Zadrugo“. — Nemore prestati brez napadov ta človek. Vsako stvar pobere v svojo „Sočo“, da skuša z njo

spraviti „K. Z.“ ob ugled. To se mu pa še ni posrečilo. V „Soči“ od 24. marca zopet piše, da je gosp. T. Hribar neki trgovki odsvetoval v svoji trgovini Zornikovo prodajalno ter jo poslal v spremstvu učenca v laško prodajalno. Resnica pa je, da g. Hribar o vsem tem ni ničesar vedel, dokler ga drugi niso opozorili na notico v „Soči“. G. Hribar je takoj drugi dan prašal svoje osobje, kaj je na tem resnice. In izvedel je sledeče: Prišla je kupovat blago neka gospa. Želela je med drugim tudi čipke. Prodajalec ji pove, da čipk K. Z. ne prodaja; ampak da jih dobi v drugih trgovinah. Nato prodajalec na vprašanje gospe imenuje trgovino Zornikovo, Oblesčakovo (in omeni tudi nove tretje take trgovine. Gospa se je je nato poslovila in odšla. Spremljal je ni nobeden učenec. Tudi ni nihče pazil, kam da je šla. Gospoda Hribarja pa takrat niti v prodajalni ni bilo. Iz tega je razvidno, kako neutemeljeno napada „Soča“ vsakega, ki Gabrščeku ni ljub.

Gospod Zornik, ki je najbrže proizvoščitelj one „Sočine“ notice, bi pa vendar lahko že na podlagi dejstev lahko vedel, da mu gospod Hribar ni hotel nikdar škodovati, ampak je vedno priporočal njegovo trgovino ter mu šel na roko takrat, ko ga je (Zornika) preganjal Gabršček. To naj bi pomislil gospod Zornik, pa bo takoj videl, da dela g. Hribarju krivico.

Ker „Soča“ tako na grd način izablja ta izmišljeni slučaj ter piše, kakor da bili mi vsi naspretniki slovenskih trgovcev v Gorici, naj nam bo dovoljeno to le vprašanje:

1.) Ali zasluži ime slovenskega trgovca oni, ki je v Ljubljani bil glavna opora „hajlovcev“ in sedaj v Gorici pošilja svojega otroka v laško šolo, oz. vrtec?

2.) Ali poznata gg. Zornik in Gabr-

DOŠLO JE

spomladno-letno blago v velikanski izbiri

Zbirke vzorcev so vedno na razpolago zastoj in poštnine prosto.

Zaloga je nedosegljiva te stroke v Gorici.

Cene so stalne. Postrežba strogo poštena.

žvek takega slovenskega narodnega trgovca v Gorici?

Tisti, kdor je tu prizadet, naj se zahvali za to svoji lastni škodaželnosti in pa „Sočini“ surovosti ter njenim lažem.

Ce ne bo miru, povemo še več! Za danes le to, ker nočemo škodovati dotičniku.

„Soča“ in seno. — Dobili smo: „Soča“ zabavlja po stari navadi čez deželni odbor, češ, da so različne pritožbe in nerednosti v zadevi razdelitve sens. O takih pritožbah ni pri deželnem odboru ničesar znano, pač pa so se različni župani in privatniki zelo ugodno izrekli o tej akciji ki je pripomogla v to da se ohrani večina goveje živine v deželi. Deželni odbor je do sedaj razdelil vže do 120.000 K sena, nakupljenega dragih kronovinah, in bi rad vstregel mnogim prošnjam za nakup sena, ki dan na dan pribajajo v deželno hišo. Žal da ne bode mogel zadostiti tem zahtevam ker je vže sedaj zelo težko dobiti dobre krme. Morda bo „Soča“ namesto zabavljanja podala kak nasvet.

V korist obmejnim Slovincem je napis vžigalicam, ki jih je v lastni režiji, založila S. K. S. Z. v Ljubljani. Čisti dobiček je namenjen obmejnim Slovincem. Opozarjamo vse gg. trgovce, da si naročijo teh novih vžigalic čim prej, saj je njih kakovost najboljša in njih cena najnižja izmed sovratnih znamk. Vse cenjene somišljenike pa opozarjamo na to, da jih zahtevajo povsod v vsaki trgovini in vsaki trafiki ter da tudi rabije dosledno naše vžigalice.

Vžigalice v korist obmejnim Slovincem se naročajo z naslovom: „Vodstvo slovenske krščansko-socialne zveze v Ljubljani, Kopitarjeve ulice št. 2.“ Po redu, kakor bodo dohajala naročila, v istem redu se bodo tudi razpošiljali na očeni zaboji.

Za nadomestnega učitelja matematike na c. kr. državni nižji realki v Pulju je imenovan dr. Josip Pavlin.

Promoviran je bil danes na grškem vsučilišču za doktorja filozofije koroški rojak gospod Franc Kotnik. Novemu doktorju naše najiskrenejše čestitke. —

Liberalni veleposestniki v laseh. Dobili smo v roke sledeče pismo: „Ugledni gg. veleposestniki — volilci! Prijeli ste okrožnico od našega društva z že označenim kandidatom, — da smo se zedinili za Savnika dne 6. februarja, kar pa ni res, ker ravno radi njega je nastal odpor. In uvaževaje še poznejše okolnosti, — da smo iz gole nemarnosti nekoga, zgubili enega poslanca, je ta usiljivost kandidata popolnoma neumestna od strani našega odbora.

Vsled tega, gospodje volilci — kličem vam: Ne pustimo se od neveleposestnikov (!) terorizirati. Marveč mi hočemo biti svobodni — in prosti vsake vsiljivosti. Zato prosimo vas, gg. tovariši, — da za zagotovo snidemo dne 30. t. m. ob 8. uri zjutraj v hotelu „Pri zlatem jellenu“ — in se tam svobodno pomenimo za našega bodočega poslanca. Jakob Maraz, veleposestnik, Josip Pahor v Renčah in več tovarišev.“

K temu pismu nimamo dosti pristaviti. Kar beremo v tem pismu, smo vedeli že dolgo. Liberalni veleposestniki in tudi drugi so že čisto siti Mermoljeve in Frankove kmande. Vsak lahko vidi, da se gre tem ljudem le za njih osebne koristi. Zato tudi toliko vrišče.

Doslednost skozi in skozi. Gabršček je že prenogokrat zabavljal čez naša katoliška slovenska izobraževalna društva, češ, da podivjujejo mladino, da se s tem širi le „klerikalizem“, ki je najhujši sovražnik slovenskega naroda. Mislili smo, da Gabršček res tako sovraži ta presneta katoliška izobraževalna društva. A v 13. šte. dc-brega koroškega lista „Mira“ beremo sledečo notico! „Zlezelna kapla. (Zahvala.) Odbor „katoliškega slov. izobraž. društva“

se prav iskreno zahvaljuje slav. „Goriški tiskarni za darovane mu knjige. — Odbor.“ — Na tu ga imaš! Tukaj s cepcem po izobraževalnih društvih, na Koroškem pa jim daruje knjige. Nekoliko težko je to razumeti. Toda zdi se nam, da smo pogodili pravo, če rečemo: Gabršček se tudi katoliških izobraževalnih društev rad posluži, četo služi v reklamo za njegovo botego. —

Zmaga S. L. S. v Temnici. — Pri občinskih volitvah, ki so se vršile 18. marca v Temnici, so sijajno zmagali pristaši Slovenske Ljudske Stranke. Dosedanja liberalna vlada je s tem dobila nezaupnico. Slava volivcem!

Prd izpraševalno komisijo za ljudske in meščanske šole v Kopru se prično prihodnji uposotljenostni izpiti v ponedeljek dne 4. maja t. l. — Dotične prošnje morajo biti vsaj do konca aprila t. l. v rokah komisije.

Kranjski deželni zbor je imel v petek svojo prvo sejo. Navzoči sobili vsi poslanci, razun posl. Žitnika. Otvoril je zasedanje dež. predsednik bar. Schwarz s slcvenkc-nemškim nagovorom. Nato je govoril deželni glavarg. Fran Šuklje. Pri volitvi deželnih odbornikov je bil iz veleposestva izvoljen grcf Barbo, iz trgov dr. Tavčar, iz kmečke skupine dr. Lampe in iz cele zbornice dr. Šusteršič, ki pa bo odbornik le začasno. Nato je dr. Šusteršič utemeljeval nujni predlog vseh treh strank za volilno reformo. Predlog je bil soglasno sprejet in izročen ustavnemu odseku, ki je imel sejo takoj popoldne. Danes ima dež. zbor zopet sejo.

— Predavanje o menicah in njih gospodarskem pomenu priredi Trgovskobrotno društvo za Goriško danes ob 8½ zvečer pri Zlatem jellenu. Predavanje ima biti povsem poljudno ter je namenjeno v prvi vrsti trgovcem in obrtnikom, kojim posebno priporočamo, da se istega vdeleže.

— Dosedanji hotelier pri „Jellenu“ v Gorici g. Dekleva je sprejel restavracijo v bivši Hafaerjevi pivovarni v Ljubljani.

— Volivna reforma za Pulj. V četrtkovi seji deželnega zbora se je odobrila izprememba volivnega reda za občino Pulj, s katero je zagotovljeno Hrvatom sedem odbornikov in en svetovalec, v vseh treh branjih.

— Matura podražena. Taksa za maturo se je vsled odredbe naučnega ministerstva od 12 K za javne učence povišala na 20 K, za privatiste pa od 36 na 50 K. Za oprostitev od takse veljajo dosedanje določbe. Za moko in mesom se je torej podražila še maturo.

— Po Št. Petru se liberalni in sgrarni agitatorji lovili na dan volitve volivce, da je Štrekelj Kraševcem prekrbel na vsako glavo živine brezplačno

en kvintal sens. To je nekatere lahkoverneže seveda premotilo. Naj gredo sedaj prašat Kraševce, koliko in kaj imajo od Štreklja! Isti agrarni agitator nosi pri sebi kolomonov žegen in pravi, da odslej nima nobenega sovražnika več.

Županstvo Bovec razpisuje službo

občinskega redarja, ki ima pobirati tudi občinske užitnine. Prosilci zmožni slovenskega in nemškega jezika, branja, pisanja in računstva naj predložijo prošnje podpisane županstvu do 15. aprila 1908. Mesečna plača znaša 80 kron.

Županstvo Bovec
dne 17. marca 1908.

Župan:
Mlekuž

Nardini & Wolf

izključno zastopništvo tovarne „ETERNIT“ za celo Primorsko cementne asbestove plošče za pokrivanje streh
GORICA via Vetturini 11 GORICA

Najboljši krov sedanosti **Eternit-Skrilj**, lahek, čvrst, varen proti burji, nevihti, in ognju.

POZOR!

POZOR!

Slamnikarska zadruga
v Mengšu, Kranjsko.

priporoča svojo bogato zalogo moških, ženskih in otroških slamnikov

Naročite čimpreje da se more naročilo pravočasno izvršiti.

Narodno podjetje! Solidna postrežba!

Ilustrovani ceniki franko in zastonj!

Vsakemu se na željo pošljejo vzorci slamnikov na ogled, ako se to želi

Išče se zastopnik za Goriško.

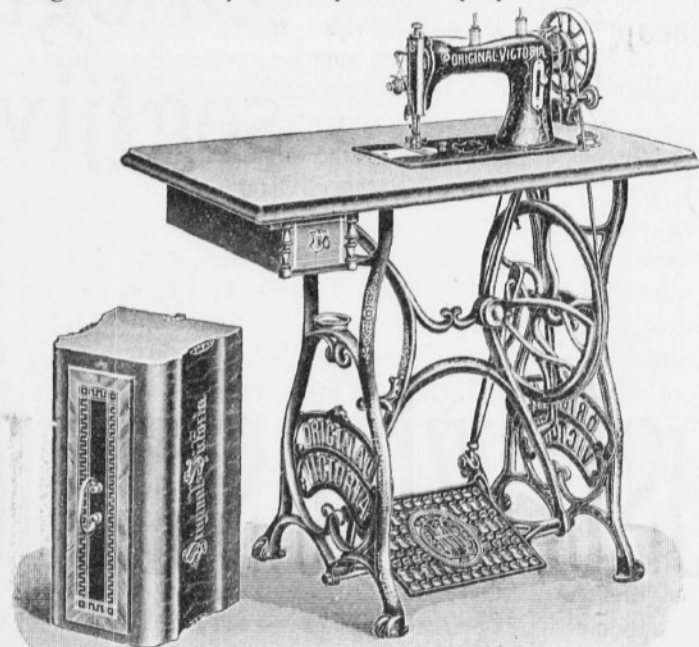
Slovinci! Poslužujte se edino slovenske zadruge za slamnike!

Svoji k svojim!

Svoji k svojim!

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, da ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo se po 15-letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi na domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnejši za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrdba stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrdki,

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.